

ДОЗВОЉЕНОСТ ЖАЛБЕ ЗБОГ НЕПРАВИЛНОСТИ У СПРОВОЂЕЊУ РЕФЕРЕНДУМА

Против одлуке општинске, градске, покрајинске или републичке комисије донете по приговору у поступку референдума, као и у случају када надлежна комисија није одлучила по приговору, не може се изјавити жалба Врховном касационом суду.

Из образложења:

„Поступајући по решењу Врховног касационог суда Уж 3/20 од 17.01.2020. године, жалилац се поднеском од 29.01.2020. године изјаснио да подноси жалбу против решења Комисије за спровођење поступка директног одлучивања број 014-00-10/19-09 од 10.12.2019. године, те да је тај правни лек дозвољен сагласно одредби члана 30. став 1. Закона о уређењу судова у вези са одредбом члана 29. став 1. Закона о референдуму и народној иницијативи.

Одредбама члана 29. Закона о референдуму и народној иницијативи ("Службени гласник РС" бр. 48/94 и 11/98) прописано је: да против решења општинске, градске, покрајинске или републичке комисије донетог по приговору из члана 27. овог закона, као и у случају када надлежна комисија није одлучила по приговору у прописаном року, подносилац приговора може да поднесе жалбу Врховном суду (став 1); да Врховни суд решава по жалби из става 1. овог члана у року од 48 сати од пријема жалбе (став 2); да је одлука Врховног суда по жалби коначна (став 3).

У складу са важећим Уставом Републике Србије из 2006. године, којим је, у члану 143. став 4, утврђено да је Врховни касациони суд највиши суд у Републици Србији, дошло је до тзв. прећутног престанка важења одредаба члана 29. Закона о референдуму и народној иницијативи.

Одредбом члана 11. став 3. Закона о уређењу судова, који је објављен у "Службеном гласнику РС" 116/08 дана 22.12.2008. године са почетком примене од 01.01.2010. године, прописано је да су судови опште надлежности основни судови, виши судови, апелациони судови и Врховни касациони суд.

Почетком примене наведене одредбе Закона о уређењу судова, дана 01.01.2010. године, престао је да постоји Врховни суд, а надлежности највишег суда су Законом о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08... 88/18) другачије прописане. Према члану 30. став 1. наведеног закона, Врховни касациони суд одлучује о ванредним правним средствима изјављеним на одлуке судова Републике Србије и у другим стварима одређеним законом.

Законом о уређењу судова није прописана надлежност Врховног касационог суда за одлучивање о жалби у случајевима у којима је раније по одредбама посебних закона одлучивао Врховни суд, па ни о жалби прописаној одредбом члана 29. став 1. Закона о референдуму и народној иницијативи.“

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Уж 3/2020 од 7.2.2020. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 7.12.2021. године)